

[Gade]

Jeg tror, at vi er nødt til at gå et skridt fremad i spørgsmålet om miljøstraffe. Vi har foreslået samfundstjeneste for miljøovertrædelser, vel vidende at vi går ind på et område, som ministeren med nogen ret kan sige er lidt usikkert, men er det egentlig ikke en meget hensigtsmæssig straffeform på dette område? Jeg kan i hvert fald forestille mig, at de direktører, og hvem det ellers kunne være, der blev idømt samfundstjeneste, virkelig ville føle, at de blev ramt, og det er vel meningen med en bestemmelse om miljøstraffe. Jeg tror, der er mange, der ikke føler sig nær så hårdt ramt af, at bøderne stiger med 3.000 kr., 4.000 kr. eller 5.000 kr.; og for øvrigt skal samfundstjenesten jo ikke erstatte bøderne.

Endvidere har vi lagt op til tanken om, at man kan fradømme retten til at drive virksomhed, der kræver miljøgodkendelse.

Spørgsmålet om mere demokrati i planlægningen har jeg været inde på som vigtigt for SF. Jeg har prøvet at forklare, at vi ikke umiddelbart ser mere demokrati og mere borgerindflydelse, fordi kommunerne har fået det. Vi mener faktisk, det er vigtigt, at man også giver den enkelte borger indflydelse, og det er derfor, vi er bekymret for indskrænkningerne i klagesystemet, hvor man gør det vanskeligere for folk at føre deres klager frem, selv om det så bliver til et mere centraliseret led. Der går altså nogle andre skel her end dem, som fru Hanne Severinsen og miljøministeren fremførte.

Hr. Løvig Simonsen spurgte SF om, hvorfor vi ikke havde stillet forslag om »grønne råd«. Det er ikke, fordi vi ikke vil være med til at diskutere »grønne råd«, men det er ud fra en betragtning om, at det, vi ville lægge vægt på i forslaget, var at bevare fredningsnævnene. Det er klart, at man godt kan gå i gang med at diskutere »grønne råd«, men det er vigtigt, at de ikke diskuteres i en sammenhæng, hvor de skal erstatte fredningsnævnene, så man kan sige: Hvad skal vi så med dem? Jeg vil altså ikke afvise en videre diskussion, men vi vil bevare fredningsnævnene.

Det er blevet påpeget, at vi ikke ønsker bonuslokalplaner, og det står vi fast ved. Det er et af de steder, hvor vi mener, at der kan ske forringelser.

Der er så blevet rejst spørgsmålet om reelle forhandlinger fremover og om, hvorfor SF har fremsat sine forslag. Jeg har været inde på i mit

første indlæg, at SF har fremsat dem for at give vore bud på nogle skærper af miljølovgivningen og for at vise, at det ikke kan fås inden for de eksisterende rammer, uden at vi går ud på en tynd is, som vi ved ikke kan bære. Men selvfølgelig gør vi det også, fordi vi vil forhandle; vi fremsætter jo ikke forslag bare for at have arbejde i vores juleferie.

I den sammenhæng er jeg selvfølgelig vældig glad for meldingen fra Kristeligt Folkeparti, som jeg opfattede som en helhjertet støtte, og jeg opfattede også meldingen fra Socialdemokratiet sådan, at man i det kommende udvalgsarbejde vil tage udgangspunkt både i regeringens forslag og i vores forslag.

Fru Lone Dybkjær fra Det Radikale Venstre valgte at lægge sig tæt på miljøministerens formuleringer, og jeg ved så ikke helt, hvad det vil dække. Men som jeg tolker miljøministeren, gik hans konklusioner også i retning af, at i hvert fald nogle elementer af SF's forslag kunne diskuteres, bl.a. forsigtighedsprincippet og andre af de ting, som vi har lagt afgørende vægt på.

Hvis det ser sådan ud, så skal jeg sige, at SF vil gå til forhandlinger med det ønske at få så meget som muligt af vores politik igennem ud fra en tankegang om, at det ikke er sikkert, at det er klogt at bunke det hele sammen. Det kan godt være, at det er klogt f.eks. at starte med miljøbeskyttelsesloven. Der har jo været rejst diskussioner om vandløbslove og meget andet her. Jeg skal da være den første til at beklage, at der er sket forsinkelser i systemet på grund af dette, men det er jo ikke sikkert, at det bedste signal, vi kan give, er, at vi siger: Nu vedtager vi det hele hokuspokus inden sommer. Det tror jeg faktisk ikke er det bedste signal. Derimod ville det være et godt signal, hvis vi kunne vedtage noget, hvori der ligger klare miljøfremskridt og med sikkerhed ingen tilbageskridt set fra miljøets side. Og så må det også godt indebære forenklinger.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Det generer mig lidt, at SF ligesom tager patient på den mere demokratiske planlægning, og så kan vi andre stå dér med håret i postkassen. Jeg synes, at hr. Gade ser bort fra, at der i planloven netop lægges op til, at der skal være 4-årige forhandlinger. Hvert 4. år skal man altså fak-